

Постколоніальний
проєкт: міфотворчі
альтернативи
української літератури
к.ХХ - поч. ХХІ ст.

Кіт на глині.
Очі сині.
Жменя кігтів у руці...
Золотим мішком —
не клином —
відлітають горобці.

Недалеко. Не останні.
Відлітають,
але ні.
Сіль клювати на лимані,
пил купати на стерні.

Тут на зоні був Овідій —
зек на прізвисько Назон...
Між медей, медуз і мідій —
молодий масон
Ясон.

Тарас Федюк

Заколотник. Злодій, може.
Раб руна і пан погонь.
Темний,
мов таємна ложа, —
поміж хвиль
його
"Арго".

Хтось іще бував, напевне,
умирав чи відлітав, —
в берег білий,
в шерех темний
тобто втопував літа.

Ну, а нам це все...
І потім
поміж пальців —
і дай Бог...
Наш лиман лежить
Потопом
з чорним човником для
двох.

2000

О, знав-таки мудрий, що каже, що
так загаратав
Напаснику в очі — на двадцять
потомних віків!..
І мовлю по-еллінськи: “ме му тос
кікльос тарате”, —
Мужчинам,
Імперіям,
Часу:
Не руш моїх кіл.
Родос, 29.04.2000

ОКСАНА ЗАБУЖКО

Постколоніалізм, постколоніальна теорія – напрям мислення в філософії, теології, політології, історії а також літературі, починаючи з другої половини **XIX** століття, спрямований на осмислення наслідків колоніального правління.

Як ідейна течія, постколоніалізм займається вивченням ідентичності, культури та літератури – у сенсі культурного конфлікту між колишніми або нинішніми колоніями та країнами-колонізаторами.

Ресентимент

ДЕМІФОЛОГІЗАЦІЯ
РАДЯНСЬКОГО
ТОТАЛІТАРИЗМУ

ПОЛІСТИЛІСТИКА

МУЛЬТИКУЛЬТУРАЛІЗМ

